

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 12. Non tantum confitendum, sed rectè confitendum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

S. Aug. hom.
49.

fua, & quod pessimum est, de Dei misericordia ac potentia desperant? Age, vnusquisque se ipsum excitet, & vel iam sibi confessionem, non solum apud Deum, sed etiam, apud sacerdotem faciendam proponat. *Nemo*, inquit S. Augustinus, *sibi dicat: Occulte ago, apud Deum ago. Ergo sine causa dictum est: Qua solueritis in terra, soluta erunt in celo? ergo sine causa sunt clauis data Ecclesie Dei? frustramus Euangelium, frustramus verba Christi.* Si quis est, quem vel socius, vel amor seduxit, vt pactum cum diabolo iniret, animet se, credat Deo, aperiat se Confessario aliquando. Non curet minas diaboli lapides intentantis. Videt in exemplo superiori, nihil eum posse. Saepe hoc genus hominum cogitat, confiteri, sed plerumque retrahitur, vel pudore, vel desperatione. Indiget ergo Confessario, qui possit agere obstetricem, & partum promouere. Dicat: Domine, ego etiam sum talis, de quali locutus est Concionator. Ego etiam habeo aliquid negotij cum diabolo. Cetera curabit Confessarius, & liberabit eum a tyrannide tam graui. Non sinamus nostra negligentia Confessionis remedium interire. Quoties enim tales percussi, decepti, vel crudelibus modis a malo daemone tractati cogitant, & optant iugum tam Acheronticum a se se excutere? sed timent lapides, timent ne percutiantur a suo spiritu nigro: timent ne Confessarius non possit eos liberare. Audeant vel semel cor suum aperire; sperent, immo credant Deum diabolo esse fortiorem, & experientur, diabolum nihil posse; quod minatur, minas esse; eumque velut catena vinctum teneri.

XII.

NON TANTVM
CONFITEN-
DVM, SED RE-
CTE CONFITEN-
DVM ESSE.

Video in paucis hanc esse negligentiam, vt omnino confessione non vtantur: verum, vt in alijs rebus pijs, quos diabolus non potest impedire, vt eas omittant, saltem conatur efficere, vt male peragant. Confessio, o peccator, non est, peccata tua narrare. Alioqui, qui in vino morantur, atque ebrjij foedissima quaeque sibi mutuo narrant, confiterentur; & qui gloriantur in rebus pessimis, vtque magni videantur, fingunt se fecisse, quae non fecerunt, essent inter poenitentes numerandi. *Indas ad remedium peruenire non potuit*, ait S. Ambrosius, *cum diceret: Peccavi, quod tradiderim sanguinem iustum. Indignus enim remedio fuit, quia non intimo mentis conuersus ingemuit, nec sedulo gessit poenitentiam.* *Tante*

S. Ambros.
lib. 1 ep. 2 ad
Simplicianum

enim

Cap. XI. Magi conferti exemplo divina bonit. immensitas docetur. *85*
 enim pietatis est Dominus IESVS, ut & ipsi donaret veniam, si Christi
 expectasset misericordiam. Ad confessionem pertinet, ut cum do-
 lore & mœrore animæ instituat, sicut publicanus, qui pectus Luc. 18. 13.
 suum præ dolore percussit. A cuius exemplo longè absunt, qui
 tam procaciter sua flagitia narrant, ac si Confessarius ex ijs au-
 diendis caperet voluptatem. Quin aliqui, dum ea confitentur,
 etiam subridet, quasi de ijs non doleant, sed gaudeant, & sibi
 gratulentur. *Exomologesis*, ait Tertullianus, *mandat animum* Tertullian.
lib. de pœnit.
mœroribus deicere, illa qua peccavit tristi tractatione mutare, inge-
miscere, lachrymari & mugire dies noctesq̄, ad Dominum Deum tuum.
 Hoc facillè facit, qui agnoscit qualem quantumque Dominum,
 offenderit, quantum pœnæ promeruerit, quantumque in sit in
 peccato mali, quod ut summum malum cupit post hac vitare.
 Hoc autem, qui non cupit, non rectè, sed sacrilegè confitetur.
 Alij in contrarium malè sunt verecundi. Etsi enim verecundam
 deceat esse confessionem, ne inhonesta inhonestè dicantur, at-
 que quia, ut S. Ambrosius ait: *Erubescere debemus & condemnare* S. Ambros.
lib. de Cain
& Abel. cap. 7.
Eccl. 4. 2.
peccatum, non defendere: quoniam pudore culpa minuitur, defensione
cumulatur, verum est confusio adducens peccatum, & est confusio
adducens gloriam & gratiam. Erubescere, quia peccasti: sed ne te
 pudor impediatur à confessione. Cur enim erubescis coram homine
 dicere, quod non erubisti coram Deo facere? Qui in naui vnum
 foramen relinquit apertum, totam nauim mergit, etsi mille alia
 obstruxerit. Vnum lethale vulnus chirurgo non aperire, satis
 est ad mortem. Sic etsi cetera omnia dicas peccata, nihil tibi pro-
 dest tua confessio, quia vnum tegis; & plerumque non est mini-
 mum. At longè satius esset, coram vno homine mortali, pecca-
 tore, qui nihil audet reuelare, erubescere nunc, quàm in iudicio
 olim Vniuersali, coram toto mundo. Verè pœnitens, non solùm
 non ridet, sed flet, & se instar Davidis, instar Magdalena, palàm
 accusat, & in ruborem dat. Quamquam non debent peccata ita
 recenseri, ut ipse quoque Confessarius cogatur erubescere. Quid
 opus est narratione longa? quid rerum turpium descriptione,
 ut ipse quoque Confessarius, putet se coram esse, & omnia intue-
 ri? Si non ficti eiusmodi pœnitentes, tali narratiuncula cu-
 piunt Confessarium contaminare, saltem Satan ea mente depin-
 git il-

git illecebras, ut eum inescet. Non erubescit suam culpam accusatam, qui ita eam accusat, ut alterum faciat erubescere audientem. Quem pudet peccasse, modestè fatetur delicta, non facundè; & sua, quod peccavit, verecundia plectit, non aliena. *Qui per vos peccastis, per vos erubescatis. Erubescencia enim ipsa partem habet remissionis*, ait S. Augustinus. *Ex misericordia enim hoc precepit Dominus, ut neminem pœniteret in occulto. In hoc enim, quod per se ipsum dicit sacerdoti, & erubescenciam vincit, timore offensi fit venia criminis.* Non fit autem venia, nisi culpam suam agnoscat, & apud se ipsum erubescat, non tamen ita erubescat, ut sacerdoti occulat. *Hac sunt vera humilitatis testimonia*, ait S. Gregorius, & *iniquitatem suam quemq; cognoscere, & cognitam voce confessionis aperire, non excusare, non extenuare, non in maritum aut uxorem, aut socium reiicere, sed totam conscientiam reuelare integrè, sincerè, simpliciter, ut ita illam peruideat Confessarius, sicut inspicit Deus.* Est quidem Deus omnipotens, & nullum non potest peccatorem saluare; sed qui creauit te sine te, & redemit te sine te, non tamen etiam saluabit te sine te. Tua vera confessio debet adesse, si vis diuinam potentiam & misericordiam tibi non deesse.

S. Augustin.
lib de ver. &
fals. pœnit.
cap. 10.

S. Greg. l. 22.
Moral. c. 13.
& 14.

C A P V T VII.

RHEMENSIVM EXEMPLO NOS
INSTRVI, QVO MODO PRO PECCATIS NO-
STRIS VEL SATISFACERE, VEL SATISPATI

DEBEAMVS ?

I.
HISTORIÆ
AVTHORES, ET
CAVSSA CLA-
DIS
Oth. Fris. l. 4.
cap 28.
Sigebert. in
Chron. An.
453. Nicol.
Olaus in
Attila. Vinc.

Historiæ, quam percensebo, complures meminerunt in-
signes authores, Otho Frisingensis, Sigebertus, Nico-
laus Olaus, Vincentius, Paulus Diaconus, & alij. Cir-
ca annum Christi Seruatoris 453. cum Gallia maximè floreret,
vitia quoque cum fortuna inualuerunt. Primùm avaritia, per
varias inuentiones ac titulos, ingentes opes cumulauit. Postquam
diuitiarum habuerunt satis, neque vlla fuit laborandi necessitas,
otio se se dediderunt Galli: non iuuentus litteris, non aduiores
negotijs se se occupauerunt, sed tota cura fuit in nouo vestium
ornatu,